

Kochani, zachęcamy wszystkich uczniów z SP 33 i XII LO do pisania artykułów do naszej gazetki!!! Potrzebnych informacji udziela

p. SYLWIA JAGUSZEWSKA (nauczyciel bibliotekarz) – opiekun gazetki szkolnej.

„Echo Szkoły” - gazetka szkolna w Zespole Szkół Sportowych
im. Sportowców Ziemi Szczecińskiej w Szczecinie

Opiekun gazetki – p. Sylwia Jaguszewska

(n – 1 bibliotekarz)

Echo Szkoły Nr 2

(2024/2025)

Co słyhać? Aktualności

Witamy serdecznie w II numerze naszej gazetki. Jak zwykle dziękujemy tym wszystkim, którzy nadsyłają do nas swoje materiały. Nieustannie zachęcam do dzielenia się swoimi pracami plastycznymi, literackimi – nadsyłajcie je do mnie w Teams – Sylwia Jaguszewska.

W tym numerze doszła nam nowa rubryka – **Trochę kultury** 😊

I pamiętajcie, nasza gazetka jest wyjątkowa – znajdziecie tu materiały zarówno młodszych, jak i starszych uczniów – czyli SP nr 33 i XII LO!

Co słyhać w naszej bibliotece?

Kochani, nadal nieustannie zapraszamy na profil biblioteki na fb, wystarczy wpisać **Biblioteka Zespołu Szkół Sportowych w Szczecinie** – oczywiście prosimy o polubienie!

A co ciekawego odbyło się w naszej bibliotece?

W tym roku szkolnym nasza szkoła po raz kolejny bierze udział w Międzynarodowym Projekcie Edukacyjnym „**Czytam z klasą. Świat pełen emocji**” – edycja VI.

Całość składa się z trzech modułów, w październiku rozpoczęliśmy pierwszy z nich – „Radość i szczęście”. Grupa świetlicowa biorąca udział w zajęciach zapoznała się z opowiadaniem pt. „Pompon nie lubi. O docenianiu tego co się ma”, które pochodzi ze zbioru „Mądre bajki. Przyjaźń” A. Antosiewicz.

Rozmawialiśmy o tym, co mamy, a czego nie umiemy doceniać, a także o tym, jak cieszyć się z małych rzeczy w naszym życiu, to bardzo cenne, kolejnym elementem pracy nad projektem było poznanie aforyzmów mówiących o szczęściu, następnie tworzenie prac plastycznych ilustrujących te mądre zdania 😊 oto kilka z takich aforyzmów:

#CzytamzKlasą #Światpełenemocji

Oprac. S. Jaguszewska, J. Kapciak

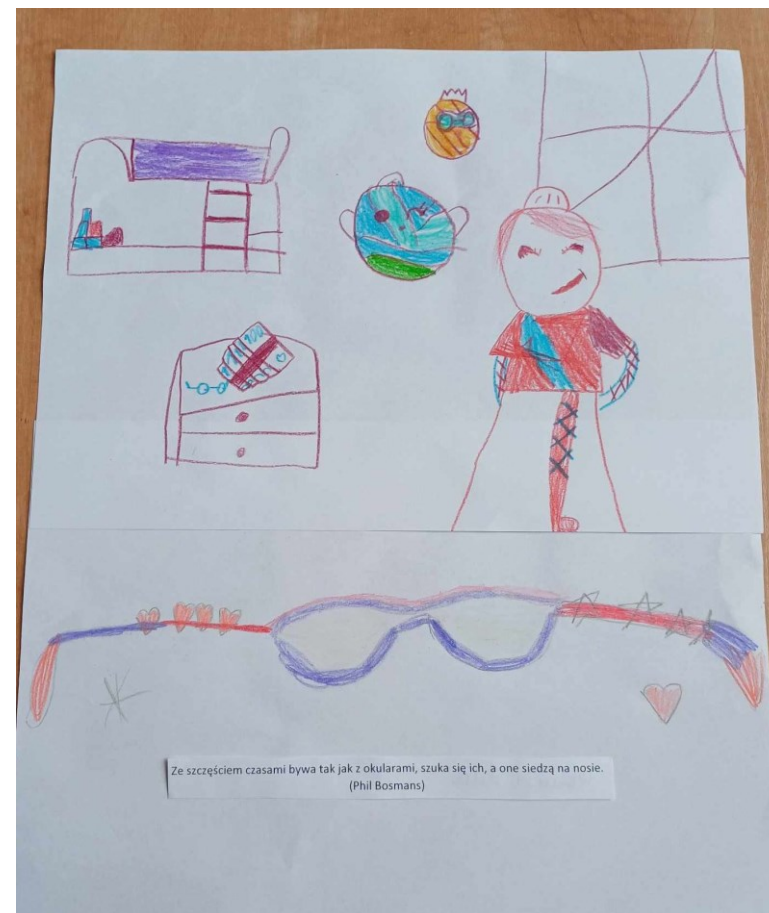
Szczęście to kwestia wyboru. Jak możesz osiągnąć szczęście. Pokochaj to, co już masz.

(Regina Brett)

Szczęście nie jest czymś, co przychodzi gotowe. Ono pochodzi z twoich działań.

(Dalajlama).

Ze szczęściem czasami bywa tak jak z okularami, szuka się ich a one siedzą na nosie.

(Phil Bosmans)

Zachowuj się tak, jakbyś już był szczęśliwy, a zobaczysz, że faktycznie będziesz szczęśliwy.

(Dale Carnegie)

Nasze szczęście zależy od nas samych.

(Arystoteles)

Fot. Sylwia Jaguszewska

Przeczytaj ciekawą książkę, artykuł w czasopiśmie lub obejrzyj ciekawy film

Zaczytani czyli artykuł o (nie) nudnych książkach

“Jeżycjada”

Mój pierwszy artykuł chciałabym poświęcić bardzo ciekawej książce... Tak zaczyna się każdy artykuł, ja spróbuję go trochę odmienić – a więc zaczynamy!

“Jeżycjada” to seria książek Małgorzaty Musierowicz. Lektura jest specyficzna, nie powiem, bo przygody mają miejsce w PRL - u. Kompletnie inna psychika, słownictwo i poglądy czyli dla nas (powiedzmy sobie szczerze) cały świat.

Ale jedno się nie zmieniło, a są to problemy - z rodzicami, z sobą, no i miłością – musiałam to dodać 😊 To wszystko dzieje się w 23 tomach. Jest to praktycznie saga o pewnej rodzinie, ale nie jest ona nudna! Na pierwszy rzut oka jest napisana dziwnie - chodzi tutaj o słownictwo i o niestandardowy sposób pisania, ponieważ w książkach

opowieść przeskakuje z jednego bohatera na drugiego i na początku nie można się odnaleźć, ale jak już czytamy dalej to wszystko zaczyna się przeplatać i łączyć w jedną całość i nie można się się oderwać!

Plusy tych książek to także poczucie humoru, poznanie różnych charakterów, różnych poglądów na dane sprawy. Książki emocjonujące, porywające i pozostające na lata w pamięci. Wyobraźcie sobie, że mój Tata w czasie mojego czytania niejednokrotnie mówił mi, co będzie dalej – czyli spojlerował! 😊

Zachęcam więc do wtajemniczenia się w tę niezwykłą fabułę, i może to z początku będzie trudne, lecz na pewno przyzwyczaiacie się do dziwności, a zarazem pewnej niezwykłości tego opowiadania.

Tomy w serii:

0. Małomówny i rodzina (1975)

1. Szósta klepka (1977)

2. Kłamczucha (1979)

3. Kwiat kalafiora (1981)

4. Ida sierpniowa (1981)

5. Opium w rosole (1985)

6. Brulion Bebe B. (1990)

7. Noelka (1992)
8. Pulpecja (1993)
9. Dziecko piątku (1993)
10. Nutria i Nerwus (1995)
11. Córka Robrojka (1996)
12. Imieniny (1998)
13. Tygrys i Róża (1999)
14. Kalamburka (2001)
15. Język Trolli (2004)
16. Żaba (2005)
17. Czarna polewka (2006)
18. Sprężyna (2008)
19. McDusia (2012)
20. Wnuczka do orzechów (2014)
21. Feblik (2015)
22. Ciotka Zgryzotka (2018)

https://www.akapit-press.pl/1_jezycjada

Jagoda Jarska – Szymczak, 6b SP

Trochę kultury

Tamara Łempicka – ikona Art Deco (1894-1980)

Polska malarka urodzona 16 czerwca 1894 r. (data według kalendarza juliańskiego). Pochodziła z zamożnej rodziny żydowskiego pochodzenia, jej matka była Polką, a ojciec Rosjaninem. Jej prawdziwe imię to Rozalia Hurwitz. Nazwisko Łempicka przyjęła od męża, a pseudonim artystyczny „Tamara de Lempicka” przybrała mieszkając w Paryżu.

Dzieciństwo spędziła wraz z rodzicami w Warszawie. Podczas licznych wakacji we Włoszech zapoznała się ze sztuką renesansową, która miała duży wpływ na jej twórczość. Po rozpadzie jej rodziny przeprowadziła się do Petersburga i zaczęła edukację w Akademii Sztuk Pięknych.

Jako dorosła, wraz ze swoim pierwszym mężem Tadeuszem Łempickim, przeprowadziła się do Paryża. Tam, ze względu na niespodziewaną i trudną sytuację finansową, poświęciła się sztuce, a jej pierwsze prace zostały wystawione w 1922 r. w corocznej wystawie paryskiej „Salon Jesienny”. Związek Łempickich zakończył się, niedługo po tym Łempicka zachorowała na depresję, a w 1933 r. znów wyszła za mąż.

Z powodu wybuchu II Wojny Światowej zamieszkała w Beverly Hills w Kalifornii, gdzie jej twórczość spotkała się z mieszaną krytyką. Tamara zaczęła podejmować tematykę wojenną w swoich pracach – często rysowała ofiary wojny. W 1962 r. jej mąż zmarł. Tamara osiedliła się w Meksyku i zakończyła swoją karierę.

Łempicką można określić mianem kobiety fatalnej, była cyniczna, tajemnicza, bezwzględna, kontrowersyjna i lubiła rozrywkę.

Często zmieniała fakty dotyczące jej życia, np. powtarzała, że urodziła się w Warszawie, podawała inne nazwisko. Robiła to najprawdopodobniej ze względu na prześladowania Żydów w tamtym okresie.

Z drugiej strony często podkreślała, że jest Polką, dlatego sfalszowanie miejsca narodzin mogło mieć związek z jej silnym poczuciem przynależności do Polski mimo licznych podróży. Dopiero najnowsze odkrycia dr Katarzyny Mieczkowskiej pozwoliły na ustalenie prawdziwej daty oraz miejsca urodzenia.

Wyróżniające się malarstwo Łempickiej to symbol elegancji, luksusu, ponadczasowego piękna przenikniętego wrażliwością. W jej dziełach występuje wiele jaskrawych barw, dekoracyjność, postaci przybierają teatralne i ekstrawaganckie pozy.

Jej obrazy zapadają w pamięć oraz wzbudzają zachwyt na całym świecie do dnia dzisiejszego. Sztuka Tamary została doceniona przez takie gwiazdy jak Madonna i Jack Nicholson.

<https://teatrslaski.art.pl/repertuar/sztukowanie-kobieta-w-zielonym-bugatti-tamara-lempicka/>

<https://zamek-lublin.pl/tamara-lempicka-miedzy-faktami-a-kreacja/>
[25.11.2024 r.]

Magdalena Gawdzik, 3a LO

Nasza twórczość literacka i plastyczna

"Motylarnia"

Jest pewna rzecz, którą chciałbym zrobić,

Chciałbym wziąć swą łódź i w rejs wypłynąć

Aby znaleźć wspaniały ocean wielkich zieleni,

Gdzie wysokie trawy są niczym wydmy pustyni,

Gdzie boski wiatr nadaje ruch tej dzikiej przestrzeni,

Och tak! Kalejdoskopy fruwią beztrąsko

Z kwiatu do kwiatu pędzą tak szybko.

Wymieniają się kolorami! Kmiocie spójrz!

Czy nie chciałbyś widzieć takich mórz?

Wyobraź sobie, w delikatnym słońca blasku

Szukać sekretów i zapomnianych skarbów,

By później napisać opowieści z wielkiej krainy,

A nie byle jakiej wyspy, lasu czy doliny,

Tylko gdzie można się zanurzyć w zielone głębiny

Oto moje jedyne i największe marzenie...

Nie widzę swojej przyszłości w murach tego kraju

Lecz na wielkiej drodze do zielonych bram raj.

Antoni Boduszek, 4c LO

Kochani Czytelnicy!

Nieustannie zachęcamy do tego, aby „pokazywać światu” Waszą twórczość literacką i plastyczną! ☺

Coś smacznego!

Chlebek bananowy

Szybki chlebek bananowy to nasz ulubiony przepis na wykorzystanie przejrzałych bananów. To chleb bananowy, który zawsze się udaje, a do tego jest bardzo prosty do zrobienia i cudownie smakuje! 😊

Czas przygotowania: 15 minut

Czas pieczenia: 1 godzina

Liczba porcji: 820 g ciasta - średnia keksówka

3 duże banany - 1,5 szklanki pulpy (rozgnieciony banan) - 350 g

1,5 szklanki mąki pszennej uniwersalnej - 240 g

1/3 kostki masła - około 70 g (lub tyle samo oleju)

Radzimy dać 1 łyżeczkę cukru – ale to nie jest obowiązek! 😊

1 bardzo duże jajko lub dwa małe

łyżeczka sody oczyszczonej

szczypta soli

Aby zrobić ciasto bananowe nie potrzebujemy nawet miksera. To ciasto jest tak proste i szybkie do zrobienia, że poradzi sobie z nim nawet dziecko. Przygotujemy sobie niedużą foremkę do wypieków. Potrzebujemy również odrobinę tłuszczu i bułkę tartą do obsypania od środka foremki przed wyłożeniem do niej ciasta. Jeśli mamy ochotę udekorować ciasto bananem, to przyda się jeszcze jeden dodatkowy banan!

Krok 1: Rozgnieć banany

Aby upiec chlebek bananowy bardzo ważne jest to, by użyć odpowiednią liczbę rozgniecionych bananów. Potrzebujemy zatem trzech dużych, bardzo dojrzałych bananów.

Krok 2: Dodaj masło lub olej

Masło roztopiamy w mikrofalówce i dodajemy do miski z rozgniecionymi bananami. Potrzebujesz około 1/3 kostki masła (masło o wadze 200 gramów

Uwaga - masło można zamienić na taką samą ilość oleju roślinnego.

Krok 3: Połącz jajko z cukrem

Do osobnej miseczki dodajemy mniej więcej łyżeczkę cukru. Wbijamy też jedno duże jajko. Mieszanę jajka z cukrem dodajemy do bananów z masłem i mieszamy.

Krok 4: Dodaj sypkie składniki

Mąkę przesiej do osobnej miski razem ze szczyptą soli i łyżeczką sody oczyszczonej. Mieszamy suche składniki i dodajemy je do składników mokrych.

Krok 5: Ciasto umieść w formie

Przy pomocy łyżki lub szpatułki mieszamy ciasto. Powstanie ciasto gęstsze od budyniu. Ciasto przekładamy do formy delikatnie wysmarowanej od środka np. resztkami masła i obsypanej odrobiną bułki tartej.

Krok 6: Upiecz ciasto

Formę z ciastem umieszczamy na środkowej półce, w piekarniku nagrzanym do 170 stopni. Ustawiamy opcję pieczenia góra/dół. Ciasto pieczemy 55-60 minut. Po około 50 minutach sprawdzamy, czy ciasto jest już upieczone. Ostrożnie uchylamy drzwi piekarnika i wbijamy w ciasto drewniany patyczek do szaszłyków. Jeśli po wyjęciu patyczek jest suchy, to znaczy, że chlebek bananowy jest już upieczony.

<https://aniagotuje.pl/przepis/chlebek-bananowy>

Smacznego zyczą

Zosia Maryn i Ania Wójtowicz, 4a SP

A może macie ciekawe, proste przepisy, według których gotujecie w Waszych domach? Pochwalcie się nimi!

Kącik ortograficzny? 😊

Zachęcamy do lektury książki pt. „Ortografia na wesoło i na serio” Witolda Gawdzika, która jest dostępna w naszej bibliotece szkolnej i która może Wam pomóc w trudnej nauce ortografii!

Fot. Sylwia Jaguszewska

Ściana Śmiechu 😊

Nawet skarpetki nie wiedzą, czy całe życie będą parą. To wychodzi w praniu! 😊

W sądzie:

- Mam nadzieję, że świadek wie, co na niego za składanie fałszywych zeznań

- Tak, obiecali mi nowy samochód... 😊

Pani w szkole pyta Jasia:

- Powiedz mi kto to był Mickiewicz, Słowacki i Norwid?

- Nie wiem, a czy pani wie kto to był Zyga, Chudy i Kazek?

- Nie wiem – odpowiada nauczycielka.

- To co mnie pani swoją bandą straszy? 😊

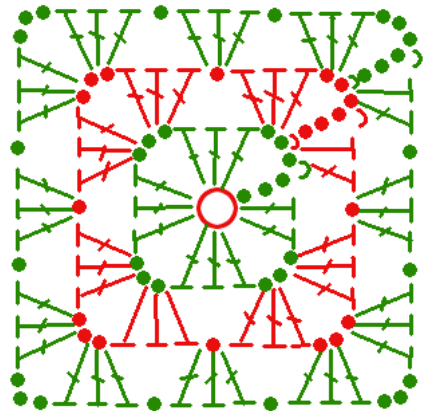
Wyboru dokonali Kornel Haliniarz i Miłosz Gutek, 5b SP

Moje hobby, moja pasja!

Szydełkowanie to hobby nie tylko ludzi dorosłych, okazuje się, że wiele naszych uczennic też jest miłośniczkami takiego spędzania wolnego czasu!

Na zdjęciu widzicie tzw. kwadraty babuni, wykonane na szydełku przez jedną z naszych uczennic. Żeby Was jeszcze bardziej zaciekać, poniżej zamieszczamy schemat, według którego takie cuda się szydełkuje!

<https://qrkoko.pl/jak-czytac-schematy-szydelkowe/>

Sylwia Jaguszewska – tekst i fot.